

Vos en Haas

The title 'Vos en Haas' is written in a large, bold, black serif font. A small illustration of a fox with a blue shirt and black pants is climbing the left side of the letter 'V'. Another small illustration of a rabbit with pink ears and a yellow body is jumping over the letter 'H'.

Een boef in het bos

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen van
Thé Tjong-Khing

 | LANNOO

www.vosenhaas.com

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2019

Vormgeving: Studio Lannoo

D/2019/45/70

NUR 281

ISBN 978 94 014 5849 8

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

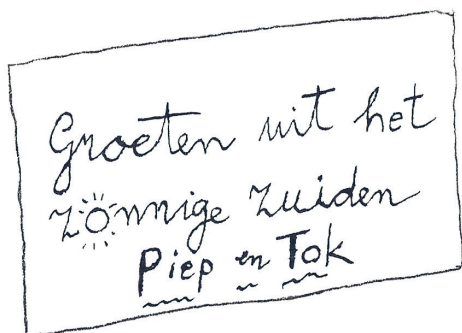
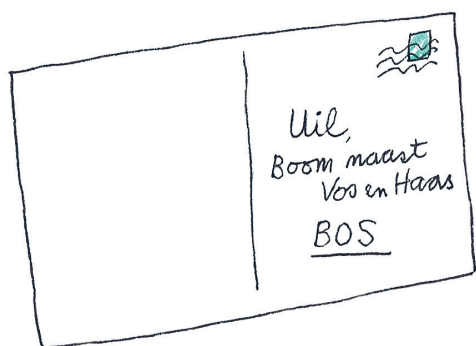
Post uit het zuiden	11
Ver van de evenaar	17
Een kaartje van de zee	25
Jak	33
De Zee zonder Naam	41
Gevaar	52
Wat nu?	61
De brief voor Ever	69
Een roos voor Ping Wing	79
Ping Wing	88
De kant van Jak	97
De wraak van Jak	108
Ever	118
Bever	125
De piratten	136
Vraak!	144
Post voor Ping Wing	156

POST UIT HET ZUIDEN

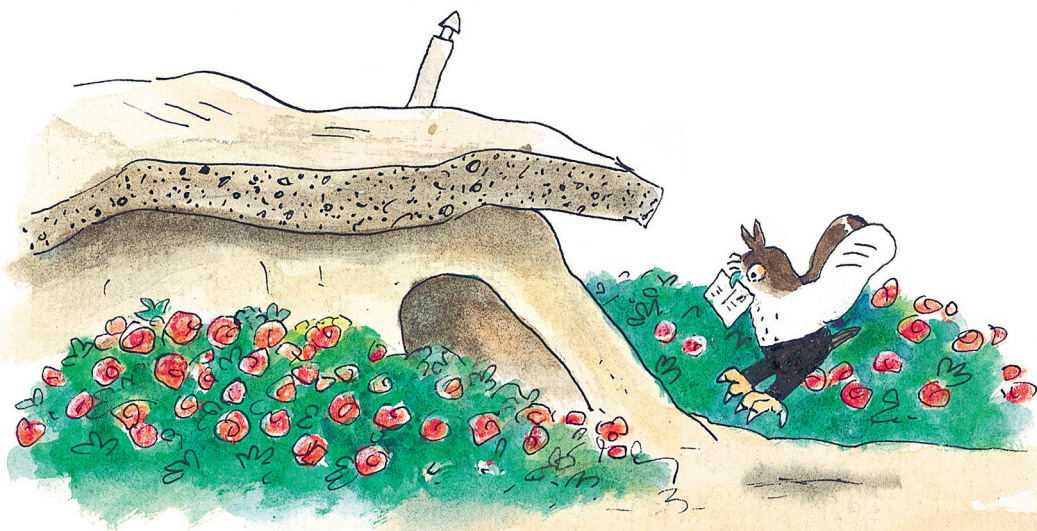
Elke ochtend kijkt Ping Wing of er post is.
Post van Jak! Een kaartje.
Of een **liefdesbrief!**
Jak is ver weg, op reis.
En Ping Wing mist hem.
Maar er is geen post. **Nooit!**
Jak heeft het vast heel druk.
Anders **schreef** hij wel.
Dat weet Ping Wing zeker.

Uil heeft wel post. Een kaartje!
Maar het is niet van Jak.
Het is een kaart van Piep en Tok.
Die zijn ook op reis. In de wijde wereld!

Uil is ZO blij! Hij rent naar Vos en Haas.
Ping Wing is er ook. Ze drinkt sap met een rietje.
Vers geperst! Dat deed Haas.
‘Post uit het zonnige zuiden!’ lacht Uil.
En hij zwaait met het kaartje.

Ping Wing verslikt zich in haar sap.
Ze kucht.

Dan zegt ze:

‘Het zuiden **is** niet zonnig!’

‘Toch wel’, beweert Vos.

‘Het is er zonnig en ook lekker **warm**.
Want in het zuiden is het **altijd** zomer.
Het hele jaar door!’

‘Onzin’, snibt Ping Wing.

Ze is uit haar hum, want Uil kreeg post en zij niet.

En nu doet Vos ook nog eens eigenwijs!

Met een klap zet Ping Wing haar glas neer.

‘In het zuiden is het juist **heel erg koud**, Vos!
Ik kan het weten, want **ik** kom ervandaan.’

Nu wordt Vos **OOK** een beetje kribbig.
‘In het zuiden is het **WEL** warm.
Dat weet ik, want ik ben er geweest.
Samen met Haas!
Nietwaar, Haas?’

Haas zucht een keer.
‘Ja, wij waren daar. En ja, het was warm.
Want wij wilden de winter overslaan.
En dat kan in het zuiden.
Maar Ping Wing heeft **OOK** gelijk.’

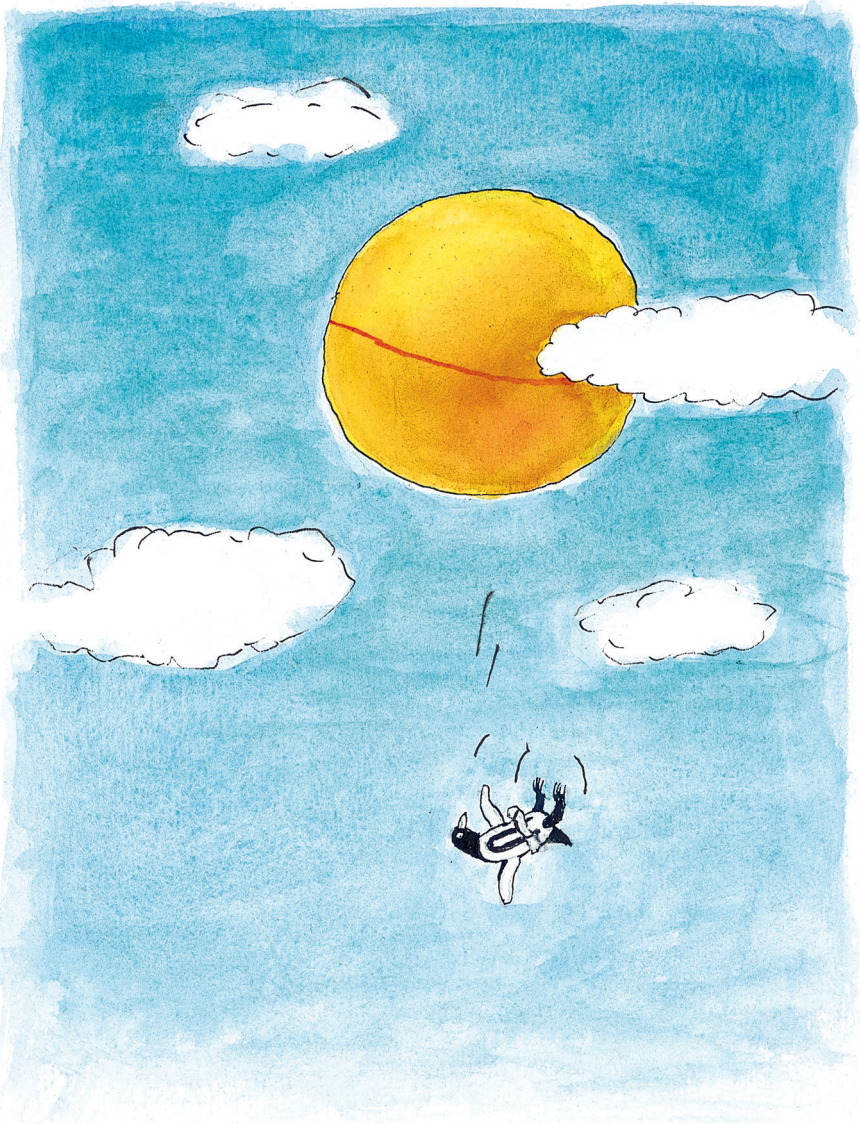
Haas pakt een sinaasappel.
‘Dit is de wereld’, zegt ze.
‘Oranje?’ vraagt Uil.
‘Rond’, zegt Haas.

Daarna pakt ze een mes.
En ze snijdt de wereld in twee!
‘Kijk wat je deed!’ roept Uil uit.
‘Nu is de wereld stuk!’
Uil maakte maar een grapje.
Want de sinaasappel is **niet** echt de wereld.
Wat dacht je!

Haas zet de helften weer op elkaar.
‘De **bovenste** helft is het noorden.
De **onderste** helft het zuiden.
Wij wonen **bovenaan**’, legt ze uit.
Uil knikt ijverig.
En hij draait met zijn ogen.
‘Natuurlijk!’ zegt hij.
‘Dat weet iedereen!
Anders val je toch van de wereld af?’
Maar dat klopt niet.
Want Ping Wing woont in het zuiden.
Dat zei ze net zelf! En ze valt er **niet** af.
Hoe kan dat? Vos weet het!

'De aarde is een **magneet**.
Daar plakt alles aan vast.
Wij, en het water, en de stenen en de zee.'
'En het **ijs**', zegt Ping Wing.
'Vergeet het **ijs** niet.
Dat plakt aan de **Zuidpool**.
En dat is waar ik woon.
Zie je nu wel dat het koud is in het zuiden?'

VER VAN DE EVENAAR

Uil kijkt naar het kaartje van Piep en Tok.
Er staan palmbomen op.
En een blauwe zee.
Maar geen ijs. Nergens!
Komt Ping Wing wel echt uit het zuiden?
Of **denkt** ze dat alleen maar?
Heeft ze zich vergist?
Net als met Jak. Jak is een boef.
Maar Ping Wing **denkt** dat hij
een piraat is.
Is het nu ook zoiets?
Denkt ze 'Zuidpool' en bedoelt ze
'Noordpool'?

'Je vergist je, Ping Wing', zegt Uil.
Hij toont haar het kaartje.

'Dit komt uit het zuiden.
Het **zonnige** zuiden.

En jij komt uit een land
van sneeuw en ijs.

Dus kom jij uit het **noorden**.

Dat kan niet anders.'

'Ho, wacht!' zegt Haas.

'Ik was nog niet klaar met mijn verhaal.

De **bovenste** helft van de sinaasappel is het
noorden.

De **onderste** helft is het zuiden.

Kijk eens goed.'

Vos en Uil en Ping Wing kijken lang naar de sinaasappel.

‘De twee helften zijn **gelijk**’, zegt Ping Wing na een poos.

‘Klopt!’ lacht Haas. ‘Met de aarde is het net zo.

De twee helften zijn gelijk.

Allebei hebben ze een land van sneeuw en ijs.

In het noorden de **Noordpool**.

In het zuiden de **Zuidpool**.’

‘En het **zonnige** zuiden dan?’ roept Vos uit.

‘Dat moet toch **ergens** zijn?’

Denk na, Haas!

Je bent er zelf geweest!

Op het **eiland**!

Weet je dat niet meer?’

‘Ja!’ roept Uil ook. ‘En Piep en Tok zijn er!
Ze stuurden een kaartje.
Hier staat het: “Groeten uit het zonnige zuiden.”
Zoiets **verzinnen** ze toch niet?’
‘Natuurlijk niet’, zegt Haas.
‘Kijk nog eens naar de sinaasappel.
Waar ik sneed, zie je een **lijn**.
Dat is de **evenaar**.’

‘Hebben jullie het over **mij**?’ vraagt Ever boos.
Hij kwam toevallig voorbij.
‘**Wat** zei je daar, Haas? Dat ik **raar** was?’
Haas trekt een verbaasd gezicht.
‘Welnee’, zegt ze. ‘Ik zei...’
Maar Ever laat haar niet uitpraten.
‘Ik hoorde het heus wel.
Je zei iets van “zwijn” en toen: “Wat is die Ever
raar!”’

'Je hoorde het fout', zegt Haas vlug.

'Ik had het niet over jou.

Ik had het over een lijn.

En ik zei niet "Ever raar", maar "Ever naar".'

O nee!

Nu vergist Haas zich zelf!

Ze **versprak** zich!

Dat weet Ever niet.

Maar Vos en Uil en Ping Wing weten het **wel**.

Ze vinden het vreselijk grappig.

En dus moeten ze er hard om lachen.

Daar kunnen ze niets aan doen!

Arme Ever.

Hij laat zijn kop hangen.

‘Ever **naar** klinkt even naar als Ever **raar**.

Dat ben ik dus: een naar, raar zwijn’, snift hij verdrietig.

‘Mooie vrienden zijn jullie.

Ik dacht nog wel dat jullie mij **aardig** vonden...’

Er welt een snik op uit zijn keel.

Daar is niets grappigs meer aan.

En niemand lacht nog.

‘Natuurlijk vinden we je aardig’,

zegt Ping Wing zacht.

Ze geeft Ever haar zakdoekje.

Dat is **lief** van haar.

Ever snuit eens goed.

Hij bloost een beetje.

Want hij vindt Ping Wing

ook wel aardig.

Heel, heel, **heel** erg aardig

zelfs.

Haas schraapt haar keel.

‘Ik had het dus **niet** over Ever.

Maar over de **evenaar**.’

‘**Ja!**’ roept Uil. ‘De sinaasappel is de **aarde!**

En Haas sneed hem in twee.

Want we zoeken het zonnige zuiden.

En dat zit vast **binnenin**.’